

kritikken, ikke fordi vi får kritik, det får vi jo så tit, men fordi det er en forføjlet kritik.

Det er i øvrigt et tankevækkende regeringsgrundlag fra 1929. Læs det. Man bliver ganske imponeret over, hvor forudseende de vise politikere var på det tidspunkt. Her tales om, at man vil flytte skattebyrden fra arbejdere og forbrug til samfundsskabte værdier. Gud ved, om det var miljø, der blev tænkt på? Der tales også om skolereformer, i første række forbedring af læreruddannelsen, og der tales om en lang række andre kloge ting, som selvfølgelig viser os den kontinuitet, der er mellem de forskellige regeringsgrundlag.

Men mit principielle punkt på det seriøse plan er, at dette regeringsgrundlag, som vi har lagt frem, faktisk er enestående. Det er en ny parlamentarisk periode siden januar 1993, og det synes jeg vi et eller andet sted skal holde fast i også i årene, der kommer.

Mange har talt om Amsterdamtraktaten. Jeg skal ikke forlænge debatten, men blot udtrykke tak for den optagethed, der er hos alle partier af den kommende folkeafstemning, vi skal have. Jeg skal for korthedens skyld endnu en gang præcisere, at der er meget gode grunde til et ja til Amsterdamtraktaten den 28. maj. Vi skal selvfølgelig også, som Kristeligt Folkeparti sagde det, se på problemerne. Vi skal ikke lægge skjul på, at ikke alt er perfekt i det europæiske samarbejde; det er jeg meget enig med hr. Jann Sjørnsen i.

Når det gælder Europa-Parlamentets magt, deles vi nok lidt dér. Jeg hører til dem, og regeringen hører til dem, der synes, at Europa-Parlamentets kontrollerende beføjelser, også samordningsprocedure, samrådsprocedurer og fælles beslutningsproces, egentlig er meget fornuftige. Parlamentet har jo på mange måder en praktisk og fornuftig funktion i dag, og når vi ser det i lyset af Amsterdamtraktaten, kan jeg sagtens se et konstruktivt samarbejde.

Men jeg er også enig med hr. Jann Sjørnsen i, at en udvikling i føderal retning tror jeg ikke, Danmark er tjent med, og det tror jeg egentlig heller ikke at Amsterdamtraktaten trækker i retning af, snarere tværtimod. Amsterdamtraktaten er vel et entydigt skridt i retning af et pragmatisk, mellemstatsligt orienteret samarbejde, hvor man samler sig om at løse de problemer, vi ikke kan løse hver for sig.

Hr. Anders Fogh Rasmussen havde et indlæg, som på flere punkter var forbavsende. Jeg vil gerne takke for indlæggets gennemgående

konstruktive linje og tone, og jeg vil også glæde mig over, at der ikke var ét ord i den om samfundsøkonomi. Jeg sad et øjeblik og blev helt nostalgisk: Hvor bliver pengene, der fosser ud af kassen, af? Men det hænger nok sammen med en anerkendelse af, at dansk økonomi er i god gænge, og en enighed om, at den økonomiske kurs, vi har lagt nu, også med det danske regeringsgrundlag, skal vi fastholde. Ellers ville hr. Anders Fogh Rasmussen have opholdt sig ved den økonomiske side af sagen. Jeg takker for den positive samarbejdskurs, der er lagt op til. Jeg vil gerne kvittere for den og vil gerne understrege, at regeringen glæder sig til at udmønte den i praksis.

Når det gælder de fem konkrete punkter, som hr. Anders Fogh Rasmussen var inde på, ser jeg også muligheder for samarbejde. Det gælder finansloven, men lad os se på det konkrete indhold, og lad os se, om vi kan holde den balance, som er afgørende for regeringen, nemlig balancen mellem en stram, økonomisk kurs, der respekterer de hensyn, vi nu engang har defineret, men som samtidig sikrer en beskæftigelsesfremgang og sikrer en gældsaftrapning i forhold til den nationale gæld.

Så er der arbejdsmarkedsreformerne. Der er en lille misforståelse her, for regeringen har altid været tilhænger af en tidlig aktivering. Det har alene været overvejelserne om, hvor hurtigt vi kunne gå frem, der har været bestemmende for os. Lad os prøve at se, om vi kan nå noget i fællesskab, ikke med Venstre alene, det må jeg nok beklage. Bestræbelsen vil være bredere, og hver gang vi går til et nyt politisk tema, vil vi prøve at få så bredt et samarbejde i gang som overhovedet muligt.

Jeg er glad for signalerne omkring seniorpolitikken, ventelisterne på sygehusene, den stærkere kvalitet også i uddannelserne og med hensyn til erhvervslivets administrative byrder. Jeg ved, at erhvervsministeren ligesom vi er dybt optaget af det samme tema, og jeg tror på, at vi kan gøre en række praktiske fremskridt i vort samarbejde. Det vil måske komme bag på mange, men så lad os dog vise dem, at vi kan overraske også dem, der tvivler.

Vi er straks nede på jorden igen, når vi hører skattereformholdningerne. Dér ser det lidt vanskeligere ud. Jeg skal ikke gå i detaljer her i aften. Det er tiden for knap til, men lad os prøve argumenterne, og lad det bero på en god dokumentation og en saglig argumentation, og